

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím:

Bódy és Sándor Pál
küzdelmé a Közutiért

Forrás:

Az Est

Bp.

(Hely)

1918. IX. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Bódy és Sándor Pál küzdelmé a Közutiért A vezérigazgató nyilatkozata

— Az Est tudósítójától —

A Közuti és a főváros harca egyre élesbedik. A két harcra fél vitájának során legutóbb Bódy polgármester védte a főváros igazát, mire ma Sándor Pál, a Közuti vezérigazgatója, küldi nekünk nyilatkozatát, a melyben felel Bódynak és a Közuti álláspontját védi. Mondanunk sem kell, hogy ebben a harcban az igazság a főváros oldalán van és a polgármester, a ki ebben a harcban a közönség érdekeit védelmezi, joggal számíthat arra, hogy a közvélemény az ő pártjára fog állni.

Sándor Pál nyilatkozata így hangzik:

— A polgármester ur az utolsó időkben mindenütt, a hol teheti, nyilatkozik a mi társaságunk ellen. Ez ellen kifogásom nem volna, ha nem közölne oly adatokat, a melyek határozottan tévedésen alapulnak. Vegyük a tévedéseket egymás után.

1. A polgármester ur úgy állítja be a megváltás kérdését, mintha azt a Közuti Vasut bármikor akarta, vagy fozszorozta volna. A Közuti Vasut soha egyetlen egy

ténynyel vagy szóval sem intencionálta, sőt nem óhajtott a megváltást és mindenkor csak a város határozott kívánságára bocsátkozott tárgyalásokba.

A főváros közönségének képvisellete volt mindenkor az, a mely idő előtt kívánta a vasut községe-sítését. Ez okból vásárolta meg annak idején a Városi Vasut részvényeit és ez okból fogja — mint halom — megváltani a Városi Vasut egyszében.

2. A Közuti Vasut sohasem akart az egységes jegyrendszer és a közlekedési adó között junktimot teremteni.

3. A polgármester ur azt állítja, hogy a Közuti Vasutnak méltányosságra nem lehet igénye, mert jóval több osztalékot fizet a részvényeseinek, mint a háboru előtt. Ez nyíltan ellentétben van a tényekkel. Ha volt is egy év, a melyben 32 korona helyett 34 koronát fizettünk, a mult év dividendája nem tett többet ki, mint 28 koronát és a polgármester urnak tudomása van róla, hogy e 28 koronában 6 korona olyan osztalék van, a melyet a tartalékból fedeztünk. De hogyha a polgármester ur arra a mérlegre hivatkozna, a melyet mi a fővárosnak a Közuti

Vasut üzletkezéséről benyújtottunk, a mely az esetleges megváltás alapjául szolgál, akkor a nélkül, hogy a közönséget tévedésbe ejtsük, nem lehet azt állítani, hogy a Közuti Vasutnak kitünő éve volt, mert hogyha a háborus költségeket, a melyek mint force-majeur-költségek a megváltásnál 1948-ig rente alapjául nem vehetők, levonjuk a kimutatott percentuációból, akkor egy olyan alacsony hozadék keletkezik, a mely minden másnak mondható, csak fényes eredménynek nem.

4. A polgármester ur azt állítja, hogy azért nem kaphatunk tarifamemelést, mert befolyásolja a székesfőváros közönségének hátrányára az esetleges megváltást. Ez már többször megcáfolt állítás. Képte-

lenségnek tartom, hogy akadjon bíróság Magyarországon, a mely az 1914. évtől 1921-ig terjedő időszak alapján, melybe eddig 4 háborus év esik, egy rentét megszabjon megváltás gyanánt, az 1923-tól 1948-ig terjedő évekre. De még ha ettől eltérek is, akkor is kiköthetné magának a főváros mindenkor, hogy az általa engedélyezendő nagyobb tarifapluszt a megváltásba nem engedi beszámítani.

5. A mi a közlekedési adó beszédését illeti, mindenekelőtt a polgármester urnak arra a tévedésére mutatok rá, mintha mi a jelenlegi közlekedési adó beszédésére tiltakozás nélkül, vagy a kötelezettség

elismerésével vállalkoztunk volna. Már a közlekedési adó ellen 1917. évben beadott felelbeszéstünkben kimutattuk, hogy ezt az adót beszédni egyáltalán nem vagyunk kötelesek. Mikor pedig a kormány a tavalyi szabályrendeletet jóvá hagyta, kijelentettük, hogy jogi álláspontunk dacára, a főváros iránti tekintetből, kötelezettség nélkül be fogjuk szedni az adót.

Érdemben csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a köztünk és a székesfőváros közt fennálló terület, használati szerződés 18. §-a értelmében csakis a „kocsikon behozott tárgyak után a foggyasztási adót és a kövezetvényt a főváros kívánságára beszédni“ vagyunk kötelesek. Miután pedig ebben a kérdésben egy jogérvényes szerződés intézkedik, az adó beszédésének kérdése magánjogi kérdés, a melynek eldöntése vita esetén bírói utra tartozik.

A székesfőváros és annak polgármestere úgy csinálja, mint az entente. Tanul tőle. Az entente folyton hangoztatja a világbékét és nem gondol másra, mint a közép-európai államok legyürésére. A székesfőváros igen tisztelt polgármestere is folyton pattog és úgy állítja be a dolgokat, mintha társaságom illetéktelen nyereségre akarna szert tenni és azt hiszi, mintha erős szavakkal, kényszereszközökkel és különösen a háborus csapás révén meg tudna fosztani jogos anyagi érdekeitől egy

oly társaságot, a melynek *a főváros oly sokat köszönhet* és a melynek haszna a Közuti Vasuti üzemből valóban minimálisnak nevezhető. Ha bármely más értékpapírt veszünk összehasonlítás céljából, akkor azt fogjuk látni, hogy *a Közuti Vasut bolond üzletet kötött a fővárossal annak idején*. Oly rossz üzletet, a minőt az egész kontinens összes közlekedési vállalatainál nem fog találni.

Sándor Pál e nyilatkozatából megállapíthatjuk, hogy *ő csak a részvényesek érdekeit védi*, nincsen tekintettel a közérdekre és ~~al-~~lejt, hogy a Közuti évtizedeken keresztül milyen *óriási vagyont szerzett*, holott helyes közlekedési politika mellett nem magánrészvényeseknek, hanem a fővárosnak kellett volna e vagyon urává lennie. Ma már csak a közönség érdeke lehet irányadó és sem a részvényesek, sem a társaság vagyoni érdeke nem befolyásolhatja az elkövetkező döntést. Ez csak a főváros és a közönség javára szólhat.